

РЕШЕНИЕ

№ 4184

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2634** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.284-286 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНСЗ/.
Образувано е по искова молба на А. А. П. от [населено място], с която е предявен иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието за заплащане на обезщетение в размер на 50 000 лева за периода от 23.11.2021 г. до 28.02.2022 г. за претърпени неимуществени вреди, причинени от „изтезания с дървеници“ в Затвора в [населено място], [улица], изразяващи се в поставяне на ищеца в неблагоприятни условия – наличие на хлебарки и дървеници в 8 група – приемно отделение за периода от 23.11.2021 г. – 04.01.2022 г. и 5 група-приемно отделение в периода от 04.01.2022 г. – 23.03.2022 г. Негативните преживявания са в резултат от ухапвания от дървеници. В исковата молба се твърди, че дървениците не са били отстранени от служители на ответника. Всеки ден ищецът е убивал по около 100 от тях в леглото си. Постоянно е бил нахапан, не е можел да спи, получавал паник атаки, изпитвал отчаяние, безнадеждност, унижение. От състоянието на депресия, в което изпаднал отслабнал с 15 кг. Върху главницата се претендира лихва от 01.11.2018 г. до окончателното плащане. Моли искът да бъде уважен. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.
В писмен отговор ответникът изразява становище за допустимост, но неоснователност на исковата молба. Твърди, че не се установява неизпълнение на задължение, вменено със закона на ответника, с което да е нарушен чл. 3 от ЗИНСЗС. Позовава се на психологическото заключение на инспектор психолог, за да обоснове твърдението си

за липоса на неимуществвени вреди у ищеца. Ангажира писмени и гласни доказателства. Моли съда да отхвърли иска като неоснователен. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на иска.

Административен съд София - град, I отделение, L. състав, след като взе предвид становищата на страните и въз основа на приетите по делото на доказателствата, намира се за установено от фактическа страна следното:

А. А. П. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – [населено място], VIII-ма група в периода 23.11.2021 г. – 04.01.2022 г., след което е настанен в V група, където пребивава от 04.01.2022 г. до 23.03.2022 г. Освободен е на 23.03.2022 г.

В докладна записка /без рег. Номер/ (л. 25 по делото) от 19.04.2022 г. от ИС СДВР на 8 група при Затвора – [населено място] се посочва, че за времето от 23.11.2021 г. до 04.01.2022 г. А. П. е настанен на територията на затвора в 8-ма група, спално помещение № 2А /с капацитет 28 души/. За периода лицето е настанено с общо 64 други лица, което е видно от приложен списък на лицата настанени в същия период. Във тази връзка се посочва, че 8-ма група е приемна на Затвора – [населено място], тежестта на настанени по спални помещения е голяма, а времето за престой на лицата е различно, поради което за конкретния период не може да се представи точна справка.

В докладна записка /без рег. Номер/ (л. 27 по делото) от 04.04.2022 г. от ИС СДВР на 8 група при Затвора – [населено място] е отразено, че територията на 8-ма група се състои от 7 спални помещения, със самостоятелни санитарни възли от по 2 кв. м. и една баня за групата. В санитарните възли е подсигурана постоянно течаща студена и топла вода. Всяко спално помещение е с капацитет, съобразен с изискванията на чл. 43, т. 4 от ЗИНЗС – 4 кв. м. на един лишен от свобода. Същите са с във вид отговарящ на санитарно-хигиенните условия. Съответните препарати за почистване и хигиенизиране на помещенията се подсигурират от администрацията на Затвора – [населено място] всеки месец, като на лишените от свобода се предоставя възможност за закупуване и на допълнителни почистващи препарати от магазина на затвора. Относно поддържането на хигиената се посочва, че съгласно чл. 17 от ППЗИНЗС спалните помещения се почистват от лишените от свобода, а общите части и коридорите от л. св., назначени със заповед на работа. Подробно са посочени и други мероприятия във връзка с подобряването на хигиената, в това число – всекидневно хигиенизиране на спалните помещения; веднъж в седмицата, по график се извършва прането; дезинфекция и дератизации се извършва, съгласно сключения договора с Д. „Ф. М.“. В заключение се посочва, че не всички лишени от свобода допускат в спалните си помещения извършването на хигиенните мероприятия от служителите.

Представена е и докладна записка /без рег. номер/ (л. 29 по делото) от 04.08.2022 г. от ИС СДВР на 5 група при Затвора – [населено място] относно престоя в същата група на А. П. за времето от 04.01.2022 г. до 23.03.2022 г., когато е бил освободен. От приложеното копие на тетрадката за настаняване на лишени от свобода е видно, че ищецът е настанен в 14-то спално помещение на групата. Установяват се и конкретните лица, с които лицето е пребивавало както и подробности за условията и санитарно-хигиенните мероприятия, които са извършвани в спалното помещение. Дезинфекция е извършена на 22.03.2022 г. – след исковия период.

От медицинска справка (л. 39 по делото) от директора на медицински център – Затвора – [населено място], от 19.04.2022 г. се установява, че в процесния период не

е бил регистриран преглед на ищеца, във връзка с негово оплакване от ухапвания от насекоми. Същият не е получавал и противоалергична терапия или медикация, не е регистриран и медицински преглед с оплаквания от психологическото му състояние. От представеното по делото експертно психологическо заключение от 31.12.2021 г. на А. П. е видно, че екипът психолози оценява поведението на ищеца като спокойно, а държанието му като уравновесено и уверено. В заключението е дадена „добра прогноза“.

По делото е приет договор (заверено копие) с № 650/20.01.2021 г. между ответника и Д. „Ф. М.“. В договора е посочено, че дезинсекцията се извършва осем пъти годишно, а дератизацията - два пъти годишно. Към договора са приложени протоколи за приемане на извършените, подписани от заявителя услуги, ръководител и изпълнение на обработката.

Според становище (л. 45 по делото) от еколог дезинфекционна станция „В. Т.“, с вх. № 1412/17.02.2020 г. опис на Министерство на Правосъдието съгласно договора, сключен между Д. и ГДИН обработките по дезинсекция на сгради срещу бълхи, дървеници, мравки, хлебарки се провеждат на всеки 2 месеца. При спазване на всички санитарно-хигиенни мероприятия в секторите, честотата на тези обработки би била достатъчна. При възникване на извънредни епидемиологични обстоятелства или увеличаване на популацията дружеството е ангажирано с провеждането на извънредни обработки в рамките на 48 часа. Препоръчано е да не се държат храни и хранителни продукти в килиите и помещения, които не са определени за тази цел. Изпирането на дрехи и чаршафи да става на 60 градуса с центрофугиране, което ще убие всички жизнени етапи на дървеницата. Провеждането на редовна дезинфекция на под и стени с подходящи дезинфектанти ще помогне за ограничаване развитието на инсектите.

С цел овладяване на дървеници и вредители на територията на Затвора – [населено място], с цел гарантиране физическото и психическо здраве на лишените от свобода, е издадена Заповед № Л-48/ 27.02.2020г. на началника на Затвора [населено място], с което е разрешено внасянето на препарати за третиране от близки на лишените от свобода. По делото е представена докладна записка на НС СДВР при Затвора – [населено място] отпратила до началника на затвора докладна записка, озаглавена „относно популация на дървеници и вредители на територията на Затвора С.“ по повод искане на лишен от свобода да бъде разрешено внасяне на препарат срещу дървеници, с която предложила настанените в затвора да депозират молби в съответния смисъл, които да бъдат придвижени до „Пропуски“; препаратите да бъдат получавани от директора на Медицинския център при Затвора – [населено място]; ИСДВР на съответната група съвместно с председателя на съвета на общността да организира контролирано третиране на съответното помещение. Върху докладната /записка/ е четима резолюция „Да!“ (л. 43 по делото).

По искане на ищеца, по реда на чл. 192 ГПК, от Столична РЗИ с писмо рег. № 05-103(1)/25.05.2022 г. (л. 75 по делото) е представена справка за резултатите от извършени проверки за хигиенно-битовите условия в СЦЗ за периода от 13.09.2019 г. до 28.02.2022 г. В нея се съдържа информация, че във връзка с подадени сигнали в СЦЗ за посочения период са извършени пет проверки от СРЗИ. За констатираното са дадени препоръки за контрол на хигиената съобразно вътрешните правила и спецификата на обекта; да не се допуска прекъсване на регулярните ДДД обработки. Във връзка с конкретни сигнали на задържани лица за наличие на хлебарки и

дървеници и лоша хигиена в обекта са дадени следните препоръки: да се извърши незабавна извънредна обработка срещу хлебарки; при подаден сигнал за наличие на дървеници да се извършат поне две последователни обработки в интервал 15-20 дни; а в резултат на проверката от 21.12.2020 г. (т. 5) са дадени препоръки за последващи организационни и регулярни мероприятия свързани с материално-техническото осигуряване в обекта и ДДД обработки, съгласно Наредба №1/05.01.2018 г. В заключение в писмото се излага, че в местата за лишаване от свобода, провеждането на мероприятия свързани с профилактиката и лечебната дейност, противоепидемиологично осигуряване и спазване на хигиенните норми се осъществява от Секторите „Медицинско обслужване“ към главна дирекция Изпълнение на наказанията, подчинена на министерството на правосъдието.

За условията в ареста и в помещенията на СЦЗ са разпитани трима свидетели, чиито показания съдът кредитира изцяло като обективни, непротиворечиви и достоверни. Свидетелят Е. Д. М. дава показания, че пребивава в 5 група на СЦЗ и от там познава А. П.. Конкретно сочи, че през исковия период - от 23.11.2021 до 28.02.2022 г. П. всеки ден му е показвал многобройните си ухапванията от дървеници. Затворът, 5 група представлявал един коридор, с отворени врати, ищецът ходел при него, тъй като свидетелят имал опит с унищожение на хлебарки и дървеници и ищецът разчитал на неговата помощ за изчистване на леглото му от дървеници, тъй като постоянно имал ухапвания. Д. били навсякъде. Налагало се всеки ден да ги изтребват с ръце. Дезинфекцията, която се извършвала, не била неефективна. Препарати за изтребването им, доставяли близки на лишените от свобода. В 5 група имало и много хлебарки. А. П. се оплаквал, че не може да спи, защото е нахапан от дървеници, бил отчаян и е изпаднал в апатия. Отслабнал с 15 килограма и се състарил.

Свидетелят Н. И. С., разпитан по искане на ответника, пребивавал в едно помещение с ищеца, дава показания, че дървениците и хлебарките са навсякъде. Срещу тях се третира, но това само ги дразни. А. П. постоянно се е оплаквал от ухапвания, от които пък не можел да спи, изпитвал страх и е приемал хапчета.

Свидетелят Д. Д. Й., също разпитан в о.с.з. на 01.06.2022 г. по искане на ответника, споделя, че е настанен в 8-ма група и е отговорник на етаж, като не може да отговори дали познава ищеца. Дава показания, че против дървеници и хлебарки се пръска редовно. Помещенията се чистят редовно от лишените от свобода, а общите части от назначените за това.

Показанията на свидетелите са ясни, непротиворечиви и кореспондират с приетите по делото писмени доказателства, поради което съдът ги кредитира, като при преценката им отчита, че са категорични в две насоки – относно наличието на инсекти – хлебарки и дървеници в килията в края на 2021 г. и началото на 2022 г. и относно дискомфорта, изпитван от ищеца, който в резултат на ухапванията не успявал да спи нощем.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че в периода на престой в Затвора – [населено място] от 23.11.2021 г. до 28.02.2022 г. е претърпял неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – юридическо лице към министерството на правосъдието с териториални структури, включващи затворите и областните служби „Изпълнение на наказанията“ – чл. 12, ал. 3 ЗИНЗС.

Материално-правната уредба на твърдяното право се съдържа в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, а след измененията в ЗИНЗС /ДВ бр. 13/ 2017г., в сила от 7.02.2017г./ и в чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС, който предвижда, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3 – последната /разпоредба/ поставя изисквания към условията, при които се поставят осъдените лица.

Основателността на предявения иск предполага установяване на следните материално-правни предпоставки: 1/ акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с които се нарушава чл. 3 ЗИНЗС; 2/ настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението, която се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС и 3/ причинна връзка между нарушението по чл. 3 ЗИНЗС и настъпилия вредоносен резултат.

Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване на претърпени от П. неимуществени вреди – нарушено лично достойнство, унижение, неудобства, страх, стрес, безнадеждност от проявите форми на нарушения на чл. 3 ЗИНЗС вр. чл. 3 КЗПЧОС: необезпаразитяване на килията от хлебарки и дървеници.

Според чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. Спрямо лицата, изтърпяващи наказание за извършени углавни престъпления, във вътрешното законодателство това право е регламентирано с нормата на чл. 3 ЗИНЗС, предвиждаща, се осъдените не могат да бъдат подлагани на жестоко или нечовешко отношение. На това право на лишените от свобода съответства насрещното административно задължение при изпълнение на наказанията да бъдат осигурени условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве и зачитане на правата и достойнството им – чл. 2, т. 3 ЗИНЗС. „Нечовешко” или „унижаващо” отношение предполага страдание или унижение, достигащи отвъд неизбежния елемент на страдание и унижение, свързан с дадена форма на легитимно третиране или наказание. Мерките за лишаване от свобода според ЕСПЧ могат често да съдържат такъв елемент, като държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката да не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането.

Фактическо основание на предявения иск е недостатъчното обезпаразитяване на помещението, обитавано от П., в резултат на което в период от 3 месеца и 5 дни – от 23.11.2021 г. до 28.02.2022 г. в него е имало хлебарки и дървеници.

За продължително нерешаване на проблема с вредители инсекти в корпуса на Затвора – [населено място] данни съдържат докладна записка (л. 43 по делото) с дата 19.12.2019 г., озаглавена „относно популация на дървеници и вредители на територията на Затвора – [населено място] на началник сектор СДВР - Г.. Че ситуацията не се е променила драстично в края на 2021 г. и началото на 2022 г., сочи издадената на 27.02.2020 г. Заповед за допускане внасянето от л. св. на препарати за третиране на дървеници и вредители, съгласно която л. св. са имали възможност да внасят допълнително препарати, като съгласно същата в процесния период редовното внасяне на препарати е продължавало, предвид категоричните свидетелските показания на М..

От събраните по делото гласни доказателства се установи, че въпреки провежданите от администрацията дейности за дезинфекция и дезинсекция, в спалните помещения, в които ищецът е бил настанен в периода от 23.11.2021 г. до 28.02.2022 г., са били налице много дървеници и хлебарки. От показанията на свидетелите М. и С. се установява, че в помещението, в което са бил настане П., е имало много хлебарки и дървеници. Ищецът бил хапан и не можел да спи в резултат на ухапванията. На следващо място според свидетеля Й., който е пребивава в 8-ма група и е отговорник на етаж, в Затвора – [населено място] дезинсекция се извършва на 2-3 месеца, което съпоставено с чл. 2, ал. 2, т. 1 на договор за обществена поръчка № 650/20.01.2021 г., сочи, за неспазване на поетото от изпълнителя задължение.

От ангажираните от ответника доказателства не се опровергава твърдението за наличие на дървеници в спалното помещение, в което е бил настанен П.. Макар в отговора на исковата молба да е изразено становище за нейната неоснователност, ответникът не отрича обстоятелството, че в Затвора – [населено място] е налице сериозен проблем с вредители и инсекти както и, че проблемът, визиран в предписанията на СРЗИ (макар и дадени преди процесния период), е преодолян към края на 2021 г. - началото на 2022 г.

В докладна записка от 04.04.2022 г. и докладна записка от 08.04.2022 г. (обсъдена по фактите), са изложени подробни данни за оборудването на спалните помещения и за извършваните дейности от администрацията във връзка с осигуряване на нормални битови условия в това число относно хигиенизирането на помещенията, за което на лишените от свобода се предоставят необходимите препарати. Освен данни за сключен договор и извършена ДДД обработка, ответникът не представя данни за ефекта от нея. Предприетите действия за обезпаразитяване, които се извършват осем пъти годишно или на всеки месец и половина, не обуславят извод за изпълнение на задълженията на затворническата администрация за осигуряване на добри хигиенно-санитарни условия за лишените от свобода. Напротив, липсата на каквито и да са данни за резултата от така извършваните дейности по дезинфекция, дезинсекция и дератизация, подкрепят извода, че действията не са ефективни. (Посочи се по-горе, че дори дезинфекцията е извършвана на 2-3 месеца).

Съдът приема, че действително е създадена организация за пране на дрехи, изпаряване или подмяна на дюшеци, дезинфекциране на дрехи и спални принадлежности в изпарител. Въпреки горните данни, както и възможностите, чрез изпаряване на дюшеците и спалното бельо, да бъде намалена популацията на тези инсекти, то очевидно не би могло да се постигне като резултат пълното им премахване, тъй като съдът дава вяра на показанията на свидетеля, че дървениците и хлебарките се намират и в стените. На следващо място по фактите не се установи, няма и въведени твърдения на ищеца, да е предявявал оплаквания или искания до администрацията на затвора във връзка с дървеници в килията му. Въпреки това, свидетелските показания са категорични досежно неудобствата на ищеца през целия му престой в Затвора – [населено място], поради което съдът приема за доказани вреди от ухапвания от дървеници и хлебарки. В тази връзка се установи частично неизпълнено от ответника на изискването за хуманно и неунизително отношение, обективизирано чрез ненадлежно осигуряване на

изискванията за благоприятни санитарно-битови условия.

При този анализ съдът приема, че искът е частично основателен и П. е претърпял неимуществени вреди, които са резултат от нарушаване на общата забрана за нечовешко и унижително отношение. Несъмнено недостатъчното обезпаразитяване на килиите е от естество да причини емоционален стрес, безпокойство, чувство на унижение и депресия – неимуществени вреди, подлежащи на обезщетение. Законодателят приема, че поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ уронва човешкото достойнство или поражда чувство на страх, незащитеност или депресия. Недостатъчната дезинсекция и наличието на дървеници кореспондират на понятието „нечовешко“ и „унижително“ отношение, като превишават целите на изтърпяване на наказанието. Налице е причинна връзка между частичното бездействие и неимуществените вреди. Поставянето на ищеца в неблагоприятни условия само по себе си представлява третиране, способно да породи у него емоционално и морално страдание, стрес и безпокойство. При наличие на нарушение на някоя от посочените в чл. 3 ЗИНЗС хипотези, настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното – чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС.

Размерът на дължимото обезщетение следва да бъде определен в съответствие с чл. 52 ЗЗД. Спазването на принципа на справедливостта като критерий за определяне на паричния еквивалент на моралните вреди изисква размерът на обезщетението да бъде определен от съда с оглед на всички установени по делото факти и обстоятелства, касаещи начина, по който частично незаконосъобразната административна дейност се е отразила на увреденото лице и при отчитане на икономическия стандарт в страната към момента на увреждането. Следва да бъде съобразено и пилотното Решение на ЕСПЧ от 27.01.2015г. по делото „Н. и други срещу България“, съгласно което паричната компенсация като форма на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, не трябва да бъде в неразумен размер в сравнение с присъжданията на справедливо обезщетение, определени от ЕСПЧ по силата на чл. 41 от Конвенцията в подобни случаи, като насока в това отношение могат да служат принципите, изложени от ЕСПЧ в пилотното решение, а именно фундаменталния характер на правото на всяко лице да не бъде подлагано на нечовешко или унижително отношение, от една страна, а от друга времето, през което лишеният от свобода е бил поставен в условия на нечовешко и унижително отношение по смисъла на чл. 3 ЕКПЧОС, като най-важния фактор за оценка на претърпените вреди.

В разглеждания случай като се отчетат обстоятелствата, съставляващи проявления на нарушението по чл. 3, ал. 1 вр. ал. 2 ЗИНЗС - лоши санитарно - хигиенни условия, проявени в наличието на дървеници и хлебарки; периодът на исковата претенция (времето, през което ищецът е бил поставен в условия, унижаващи човешкото достойнство) - от 23.11.2021 г. до 28.02.2022 г., общо 3 месеца и 5 дни; характерът и интензитета на породените страдания и негативни преживявания, които дори и с оглед показанията на свидетеля М., не може да бъде определен като изключително висок, поради липса на конкретно последващо увреждане на здравето като резултат (физическо или психическо) от установеното нарушение на чл. 3, ал. 1 вр. ал. 2 ЗИНЗС и при

прилагане на чл. 284, ал. 2 ЗИНЗС съдът приема, че искът следва да бъде уважен при определяне на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 475 лева. В останалата част над 600 лв. до общия предявен размер от 50 000 лв. искът е неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

При този изход и с оглед искане от страна на ищеца за разноски предвид, че по делото не се представиха доказателства - като договор за безплатна правна защита и съдействие между ищеца и адвоката, както и с оглед обстоятелството, че размерът на адвокатското възнаграждение, в това число и предоставянето на безплатна правна помощ се договаря, в сключен между клиент и адвокат договор за адвокатска услуга съдът приема, че ищецът е направил разноски само за държавна такса (л. 3 по делото) в размер на 10 лв. С цел изчерпателност по този въпрос, съдът обръща внимание, че в представеното по делото пълномощно за преупълномощаване в случай, че се посочва (в настоящия случай липсва посочване) основанието за предоставяне на безплатна правна помощ също няма да обоснове присъждане на разноски. Независимо от изхода на спора – частично отхвърляне на иска на ГДИН не се следва юрисконсултско възнаграждение - разпоредбите на чл. 286, ал. 2 и ал. 3 ЗИНЗС дерогират общото правило на чл. 78, ал. 3 ГПК. Съдържанието на посочените разпоредби дава основание да се направи извод, че законодателят не е предвидил изрично, че при отхвърляне изцяло или частично на предявените искове, на ответника се дължи заплащане на възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв или юрисконсултско възнаграждение, ако е бил защитаван от юрисконсулт.

По изложените съображения Административен съд София-град, I отделение, Л. състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” да заплати на А. А. П. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 600 /шестстотин / лева. за периода 23.11.2021 г. – 28.02.2021 г. от поставянето му в нечовешки и унижителни условия – наличие на хлебарки и дървеници в 8-ма група – приемно отделение за периода от 23.11.2021 г. – 04.01.2022 г. и 5-та група-приемно отделение в периода от 04.01.2022 г. – 23.03.2022 г. като ОТХВЪРЛЯ иска в частта над 475 лв. до 50 000 лв.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” да заплати на А. А. П. 10 /десет/ лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: